

Dosarul nr. 2ra-1460/23
2-20037828-01-2ra-20092023

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (jud: A. Sârbu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud: G. Vavrin, I. Dănăilă, N. Bondarenco)

Î N C H E I E R E

12 iunie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componență:

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de Șvidchi Nicolae, reprezentat de avocata Reșulschi Galina,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Șvidchi Nicolae împotriva lui Igor Calinici și Ungureanu Ludmila, intervenient accesoriu Banca Comercială „Mobiasbanca-OTP Group” Societatea pe Acțiuni cu privire la anularea măsurilor de asigurare a acțiunii prin ridicarea sechestrului de pe bunurile imobile,

împotriva deciziei din 16 mai 2023 a Curții de Apel Cahul, prin care s-au respins apelurile depuse de Șvidchi Nicolae și avocatul Reșulschi Galina în interesele lui Șvidchi Nicolae și s-a menținut hotărârea din 05 octombrie 2022 a Judecătoriei Cahul, sediul Central

c o n s t a t ă :

La 17 martie 2020, Șvidchi Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Calinici și Ungureanu Ludmila cu privire la anularea măsurilor de asigurare a acțiunii prin ridicarea sechestrului de pe bunurile imobile.

În susținerea acțiunii reclamantul a indicat că prin încheierea din 08 aprilie 2013 a Judecătoriei Cahul (în cadrul cauzei civile, intentată la acțiunea depusă de Calinici Igor și Ungureanu Ludmila împotriva lui Șvidchi Nicolae cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere) s-a aplicat sechestrul pe bunurile imobile, și anume: terenul pentru construcții, cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de XXXXX ha; casa de locuit individuală, cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de XXXXX m.p.; construcție accesorie cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de XXXXX m.p. și terenul pentru construcții cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de XXXXX ha, amplasate în XXXXX, ce-i aparțin cu drept de proprietate privată cu XXXXX cotă-parte.

Prin hotărârea definitivă și irevocabilă din 16 decembrie 2013 a Judecătoriei Cahul (menținută prin decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 01 aprilie 2015) a fost admisă acțiunea depusă de Calinici Igor și Ungureanu Ludmila. S-a încasat din contul lui Șvidchi Nicolae în beneficiul lui Calinici Igor suma de 402817 lei cu titlu de datorie, 30244,38 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, 12992 de lei taxa de stat și 1000 de lei cheltuieli de asistență juridică. S-a încasat din contul lui Șvidchi Nicolae în beneficiul Ludmillei Ungureanu suma de 360000 de lei cu titlu de datorie, 27029,58 de lei dobânda

de întârziere, 11619,88 de lei taxa de stat și 1000 de lei cheltuieli pentru asistență juridică.

Cu trimitere la prevederile art.180 din Codul de procedură civilă, reclamantul a menționat că până în prezent creditorii Calinici Igor și Ungureanu Ludmila nu s-au adresat la executorul judecătoresc întru executarea hotărârii din 16 decembrie 2013 a Judecătoriei Cahul, iar sechestrul pe bunurile sale imobile, aplicat prin încheierea din 08 aprilie 2013 a Judecătoriei Cahul, se menține în continuare.

La 02 septembrie 2019, reprezentantul său, avocata Reșulschi Galina s-a adresat la Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești cu interpelare, prin care a solicitat să i se furnizeze informație dacă a fost depus și înregistrat spre executare documentul executoriu din 16 decembrie 2013 emis de Judecătoria Cahul, în cauza civilă nr.2-999/13, intentată la acțiunea depusă de Calinici Igor și Ungureanu Ludmila împotriva lui Șvidchi Nicolae cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere, de încasare a datoriei în baza hotărârii definitive și irevocabile din 16 decembrie 2013 a Judecătoriei Cahul.

Prin răspunsul nr.59 din 16 octombrie 2019, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a comunicat că nu a fost depus spre executare un astfel de titlu executoriu.

În contextul enunțat, Șvidchi Nicolae a solicitat admiterea acțiunii și dispunerea anulării măsurii de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea din 08 aprilie 2013 a Judecătoriei Cahul, prin ridicarea sechestrului de pe bunurile imobile ce-i aparțin cu drept de proprietate cu XXXXX cotă-parte, și anume: terenul pentru construcții, cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de XXXXX ha; casa de locuit individuală, cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de XXXXX m.p.; construcție accesorie cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de XXXXX m.p. și terenul pentru construcții cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de XXXXX ha, amplasate în XXXXX.

Prin încheierea protocolară din 01 februarie 2022 a Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu, BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA (f.d.80).

Prin hotărârea din 04 octombrie 2022 a Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost respinsă acțiunea depusă de Șvidchi Nicolae ca neîntemeiată.

La 04 octombrie 2022, Șvidchi Nicolae a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe (f.d.94).

La 22 octombrie 2022, avocata Reșulschi Galina în interesele lui Șvidchi Nicolae a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe (f.d.95).

La 03 ianuarie 2023, avocata Reșulschi Galina în interesele lui Șvidchi Nicolae, (întru executarea încheierii din 28 noiembrie 2022 a Curții de Apel Cahul) a prezentat apelul motivat, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii din 04 octombrie 2022 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, cu emiterea unei hotărâri noi de ridicare a sechestrului de pe bunurile sale imobile aplicat prin încheierea din 08 aprilie 2013 a Judecătoriei Cahul (f.d.106-108).

Prin decizia din 16 mai 2023 a Curții de Apel Cahul au fost respinse apelurile depuse de Șvidchi Nicolae și avocatul Reșulschi Galina în interesele lui Șvidchi Nicolae și menținută hotărârea din 05 octombrie 2022 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Instanța de apel pentru a decide astfel a motivat soluția de menținere a hotărârii primei instanțe prin faptul că prin încheierea din 08 aprilie 2013 a Judecătoriei Cahul, la

cererea lui Calinici Igor și Ungureanu Liudmila s-a aplicat sechestrul asupra bunurilor imobile: terenul pentru construcții, cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de XXXXX ha, casa de locuit individuală, cu numărul cadastral XXXXX cu suprafața de XXXXX m.p., construcția accesorie cu numărul cadastral XXXXX cu suprafața de XXXXX m.p., amplasate în XXXXX și terenul pentru construcții cu numărul cadastral XXXXX cu suprafața de XXXXX ha, amplasat în XXXXX, ce aparțin cu drept de proprietate lui Șvidchi Nicolae.

Instanța de apel a reținut că respectiva încheiere a servit drept temei legal pentru înscrierea interdicției de înstrăinare în Registrul bunurilor imobile asupra bunurilor proprietate a reclamantului Șvidchi Nicolae, în data de 08 aprilie 2014 (f.d.25-27).

Instanța a stabilit că în cadrul aceluiași dosar civil intentat la acțiunea înaintată de Calinici Igor și Ungureanu Liudmila împotriva lui Șvidchi Nicolae, prin hotărârea din 16 decembrie 2013 a Judecătorei Cahul s-a admis integral acțiunea lui Calinici Igor și Ungureanu Liudmila și s-a încasat de la Șvidchi Nicolae în beneficiul lui Calinici Igor suma datoriei 433061,38 de lei și cheltuielile de judecată în mărime de 13992 de lei, în total 387029,58 de lei.

De asemenea, instanța de apel a subliniat că hotărârea din 16 decembrie 2013 a Judecătorei Cahul a devenit irevocabilă prin decizia din 01 aprilie 2015 a Curții Supreme de Justiție, având caracter obligatoriu spre executare pentru Șvidchi Nicolae.

La cererea înaintată de Calinici Igor și Ungureanu Liudmila din 24 iulie 2015, Judecătoria Cahul a expediat acestora *la 22 octombrie 2017* titlurile executorii în baza hotărârii din 16 decembrie 2013.

Cu trimitere la art.180 din Codul de procedură civilă, instanța de apel a reiterat că asigurarea acțiunii se dispune de către instanța de judecată la pronunțarea asupra fondului cauzei, printr-o hotărâre de respingere a acțiunii, iar măsura de asigurare se menține până la devenirea definitivă a hotărârii judecătorești de respingere a acțiunii.

Aplicând prin raportare aceste constatări la circumstanțele cauzei, instanța de apel a notat că nu au fost constatate temeiuri legale pentru anularea măsurii de asigurare de ridicare a sechestrului de pe bunurile imobile, proprietate a lui Șvidchi Nicolae, aplicată prin încheierea din 08 aprilie 2013 a Judecătorei Cahul, or, la pronunțarea pe fond a cauzei civile intentate la acțiunea lui Calinici Igor și Ungureanu Liudmila a fost adoptată hotărârea de *admitere integrală a acțiunii* și s-au încasat din contul lui Șvidchi Nicolae în beneficiul lui Calinici Igor și Ungureanu Liudmila mijloace bănești cu titlu de datorie, pentru executarea căreia a fost aplicat sechestrul asigurător.

Instanța de apel a notat că din materialele dosarului nr.2-999/13 rezultă că, creditorilor Calinici Igor și Ungureanu Liudmila le-au fost eliberate de către instanța de judecată titlurile executorii. Cu toate acestea, însă până la depunerea prezentei acțiuni - 17 martie 2020, creditorii Calinici Igor și Ungureanu Liudmila nu s-au adresat executorului judecătoresc în vederea punerii în executare a documentelor executorii, concluzie care rezultă din răspunsul nr.59 oferit de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești la 16 octombrie 2019.

În opinia instanței de apel, lipsa unei proceduri de executare intentate în baza documentelor executorii eliberate creditorilor Calinici Igor și Ungureanu Liudmila, nu constituie temei pentru anularea măsurii de asigurare – ridicarea sechestrului aplicat pe

bunurile imobile ale lui Șvidchi Nicolae, în condițiile în care hotărârile judecătorești definitive și irevocabile ale instanțelor judecătorești sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova (art.16 alin.(1) CPC), iar hotărârea judecătorească definitivă din 16 decembrie 2013 a rămas neexecutată de către debitorul Șvidchi Nicolae contrar caracterului obligatoriu și executoriu al acesteia.

Reglementările referitoare la caracterul definitiv al hotărârii judecătorești, prin care se soluționează fondul cauzei, sunt aplicabile integral și asupra dispozițiilor instanței de judecată referitoare la măsurile de asigurare. Astfel, în cazul admiterii acțiunii reclamantului, măsurile de asigurare a acțiunii își mențin efectele juridice până la executarea deplină a hotărârii judecătorești.

Instanța de apel a rezumat că chiar și dacă intimații Calinici Igor și Ungureanu Liudmila nu s-au adresat executorului judecătoresc în termen de 3 ani, conform art.16 alin.(1) din Codul de executare, pentru intentarea procedurii de executare silită în privința apelantului Șvidchi Nicolae, totuși nu constituie temei pentru ridicarea sechestrului aplicat pe bunurile imobile ale acestuia, în condițiile în care nici ultimul nu a executat benevol hotărârea judecătorească definitivă din 16 decembrie 2013 a Judecătoriei Cahul.

La caz, apelantul Șvidchi Nicolae nu a prezentat probe incontestabile care ar demonstra executarea benevolă, chiar și parțială, de către dânsul a hotărârii judecătorești din 16 decembrie 2013 a Judecătoriei Cahul, adoptată în favoarea creditorilor Calinici Igor și Ungureanu Liudmila.

De asemenea, instanța de apel a menționat că măsurile de asigurare constituie acțiuni procesuale menite să asigure executarea actului judecătoresc pronunțat, precum și să contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu, asigurând astfel eficiența justiției și protejarea dreptului de proprietate garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional al CEDO. Sechestrul aplicat pe bunurile imobile ale apelantului nu limitează dreptul de proprietate a acestuia asupra bunurilor sale, decât în ceea ce privește înstrăinarea bunurilor, adică caracterul de dispoziție al dreptului de proprietate, pe când celelalte atribute ale dreptului de proprietate, posesia și folosința asupra bunurilor, nu sunt afectate și nici îngrădite sub nicio formă. Or, măsura de asigurare a acțiunii – sechestrul, nu constituie o ingerință inadmisibilă în dreptul de proprietate a apelantului Șvidchi Nicolae garantat de art.1 Protocolul nr.1 adițional al CEDO, deoarece asigurarea acțiunii este o măsură dispusă în scopul înlăturării deficiențelor care pot apărea la punerea în executare a unei eventuale hotărârii judecătorești favorabile unei părți, așa cum art.6 CEDO garantează persoanelor, inclusiv dreptul la executarea hotărârii judecătorești.

Totodată, instanța de apel a reținut că executarea hotărârii judecătorești constituie parte integrantă a procesului, iar CEDO în cauzele cu privire la neexecutare și-a exprimat poziția potrivit căreia imposibilitatea pentru un creditor să obțină executarea integrală a unei decizii pronunțate în favoarea sa constituie o violare a „dreptului de acces la justiție” garantat de art.6§1 din Convenție, precum și dreptul de a se bucura de bunurile sale garantate de art.1 din Protocolul 1 (Prodan c. Moldova, nr.49806/99, §§ 56 și 62, CEDO 2004-III (extrase); Sîrbu și alții c. Moldovei, nr.73562/01, 73565/01, 73712/01, 73744/01, 73972/01 și nr.73973/01, §40, 15 iunie 2004).

Drept urmare, având în vedere neexecutarea unei hotărâri judecătorești definitive de către Șvidchi Nicolae adoptată în favoarea intimaiilor Calinici Igor și Ungureanu Liudmila, instanța de apel a considerat neîntemeiată cererea înaintată Șvidchi Nicolae privind ridicarea sechestrului aplicat prin încheierea din 08 aprilie 2013 a Judecătoriei Cahul asupra terenului pentru construcții, cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de XXXXX ha, casei de locuit individuale, cu numărul cadastral XXXXX cu suprafața de XXXXX m.p., construcției accesorii cu numărul cadastral XXXXX cu suprafața de XXXXX m.p. amplasate în XXXXX și terenului pentru construcții cu numărul cadastral XXXXX cu suprafața de XXXXX ha, amplasat în XXXXX, întrucât dispozițiile instanței judecătorești din încheierea emisă în data de 08 aprilie 2013 referitoare la sechestrul bunurilor imobile, își mențin efectele juridice până la executarea integrală a hotărârii definitive din 16 decembrie 2013 a Judecătoriei Cahul.

În opinia instanței de apel perioada de la emiterea hotărârii judecătorești 16 decembrie 2013 până la depunerea prezentei cereri (17 martie 2020), ce constituie 7 ani, nu prezintă relevanță pentru soluționarea cererii, în condițiile în care, hotărârea judecătorească a rămas neexecutată până la moment.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele avocatului Reșulschi Galina precum că intimații Calinici Igor și Ungureanu Liudmila refuză stingerea datoriei de către apelantul Șvidchi Nicolae, în acest sens nefiind prezentate probe pertinente, or, hotărârea legală în fond nu poate fi casată numai pe motive formale.

La 15 septembrie 2023, prin intermediul oficiului poștal, Șvidchi Nicolae, reprezentat de avocatul Reșulschi Galina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 16 mai 2023 a Curții de Apel Cahul și a hotărârii din 04 octombrie 2022 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii în sensul formulat.

În susținerea recursului, cu trimitere la prevederile art.432 alin.(1) lit.e) din Codul de procedură civilă, reprezentantul recurentului a indicat că decizia instanței de apel este arbitrară, bazată în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

Recurentul a reținut că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că hotărârea irevocabilă din 16 decembrie 2013 a Judecătoriei Cahul nu a fost pusă în executare de către creditorii Calinici Igor și Ungureanu Liudmila până în prezent, aceștia omițând termenii de executare.

Instanța de apel a ignorat răspunsul nr.59 din 16 octombrie 2019 a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești prin care s-a comunicat că nu a fost depus spre executare un astfel de titlu executoriu.

La fel, prin răspunsurile din 20 martie 2023 a executorului judecătoresc Constantin Vladislav și din 21 aprilie 2023 a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești se confirmă faptul că în gestiunea executorilor judecătorești nu a fost înaintat document executoriu de încasare din contul lui Șvidchi Nicolae în beneficiul lui Calinici Igor și Ungureanu Ludmila a mijloacelor bănești cu privire la încasarea datoriei.

Din probele anexate la dosar reiese că hotărârea de încasare a datoriei timp de 7 ani nu a fost pusă în executare și este evident că nici nu va fi pusă în executare, în pofida faptului că creditorilor li s-au eliberat titlurile executorii.

La caz, măsura de asigurare a acțiunii (sechestrul) este valabilă până în prezent, prin ce îi încalcă dreptul de proprietate.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia la 16 mai 2023, în ședință publică.

Totodată, potrivit Portalului Național al Instanțelor Judecătorești, decizia integrală a instanței de apel a fost publicată la 11 august 2023.

Din actele cauzei rezultă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată cu aviz recomandat în adresa lui Șvidchi Igor și avocatului acestuia Reșulschi Galina la 11 august 2023, fapt ce rezultă din scrisoarea anexată la dosar, cu toate acestea corespondența, cu decizia integrală a instanței de apel, destinată lui Șvidchi Igor și avocatului acestuia Reșulschi Galina a fost returnată Curții de Apel Cahul la 28 august 2023, cu mențiunea „nereclamat” (f.d.144).

Astfel, recursul declarat la 15 septembrie 2023, prin intermediul oficiului poștal, de către Șvidchi Nicolae, reprezentat de avocatul Reșulschi Galina, este în termen.

La 26 decembrie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Calinici Igo, Ungureanu Ludmila și BC „OTP Bank” SA, copia recursului declarat de Șvidchi Nicolae, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii a referințelor (f.d.158), cu toate acestea, însă, intimații nu și-au valorificat acest drept procedural și nu au depus referințe.

Prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

În conformitate cu prevederile art.XI alin.(3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

În conjunctura enunțată, și având în vedere că, recursul a fost depus la 15 septembrie 2023, adică după intrarea în vigoare a modificărilor operate în Codul de procedură civilă, acesta va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) *hotărârea sau decizia este*

arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale. (2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Conform art.433 alin.(1) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) *recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(1)*;

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art.429 alin.(5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;

e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art.432 alin.(1) lit.e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin.(1) lit.e) din prezentul articol.

Se reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art.432 din Codul de procedură civilă.

Din analiza recursului declarat de Șvidchi Nicolae, reprezentat de avocatul Reșulschi Galina rezultă că, drept temei de declararea a recursului a fost invocat art.432 alin.(1) lit.e) din Codul de procedură civilă, (în vigoare la data declarării recursului), adică hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

Completul de judecată constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii contestate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra căror instanța de apel, cât și prima instanță, s-au pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea repetată a situației (redată în cererea de chemare în judecată și cererea de apel), nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs *nu verifică modul de apreciere a probelor* de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Însă, în contextul prevederilor art.432 alin.(2) din Codul de procedură civilă, în cazul invocării inclusiv în recurs de către recurent a temeiului conținuta la art.432 alin.(1) lit.e) din Codul de procedură civilă, care prevede că, hotărârea sau decizia este arbitrară

ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, instanța de recurs verifică și sub aspectul dat temeiurile recursului.

La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p.38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

În conformitate cu art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Din considerentele redate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Șvidchi Nicolae, reprezentat de avocatul Reșulschi Galina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare prin prisma art.433 alin.(1) lit.a), urmează a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art.433 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură civilă, art.440 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat Șvidchi Nicolae, reprezentat de avocatul Reșulschi Galina, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc